

pinje po vsej domovini. Ni čuda, saj res donša kaj primerne spise, tudi pisava je dovolj lahka za mladino. V tem-le zvezku so sicer „Kresnice“ skoraj nekoliko preučeno a temeljito opisane, a s takimi spisi je težava; izraze: infuzoriji, bakterije bodo lažje umeli g. učitelji. Dodano je nekaj glasbe in navržena „zmešana štrana“ z raznovrstnimi uganjkami. Oziralnik „koji“ namesto „kateri“ naj se ne rabi. Na strani 34 naj bi bil urednik odgnal „zlodeje moskite“, na strani 39 pa bolj slovenski povedal, da dunajski dežniki in solnčniki „pridejo ceneje“.

V. B.

Slovenska knjižnica. Snopič 86, 87, 88. 12°. Str. 246. Cena 54 kr. — Ta snopič nam podaje v slovenskem prevodu dve noveli znamenitega češkega pesnika Svatopluka Čecha. Da se s pisateljem samim nekoliko seznanimo, pridejan je primerno spredaj kratek obris pisateljskega delovanja Čehovega. Prva novela — socialna — ima naslov „Jastreb contra Hrdlička“, ali po slovensko „Jastreb proti Golobu“. Prelagatelj je češki naslov obdržal, ker sta v njem lastni imeni dveh poveljnih oseb. Kaže nam ta novela žalostni in pretresljivi konec lahkomišelnega „Hrdličke“, nekega oskrbnika, kateri zaradi malovernosti izgubi najpoprej svojo dobro službo, a potem pride zaradi zapravljenosti v zadrego, da si mora denarja izposojati od trdosrčnega

in grabežljivega grajščaka Jastreba, in ker tudi to lahkomišelnostni zapravi, mu je nazadnje po dražbi vsa imovina prodana, vsled česar Hrdlička obupa, si kupi za zadnje svoje krajcarje še samokres. Konča si življenje, ne mené se za svojo osirotelo družino, ki se sicer po srečnem slučaju reši iz gmotnega propada. — Glavna značaja sta jako verno risana in tudi konec Hrdličke je v značaju utemeljen ter ob enem spričuje, da more le vera človeka v nesreči vzdržati; a te Hrdlička ni imel. Tudi drugi značaji so tu več ali manj resno po življenju narisani. Posebno simpatična je hči Hrdličke, Julia, zaradi svoje značajnosti nasproti podlici Jastrebu. — Druga novela, „Prve skrbi“, je zopet zanimiv odlomek iz življenja. Obči značaj te povesti je bolj prisrčen, ker nam kaže, kako se mlada hčERICA grajščaka gospoda Velimskega trudi, da bi svojega, po umrli ženi že dolgo let neutešljivo žalujočega očeta z novim zakonom osrečila in razvedrila, kar se ji tudi posreči. Vendar je precej neverjetno, skoro nenaravno, da bi mladostna deklica, ki se komaj zaveda, kar nakrat igrala ulogo kake priletne tetke, ki imajo navadno ta posel zakonskega sklepanja. Sicer pa so posamezni značaji zanimivo slikani. Obe noveli bodeta gotovo zadovoljili čitatelja po vsebini pa tudi po prevodu, ki se v obeh gladko bere. Obe povesti sta za precej odrastle bravce.

J. Š-a

Glasba.

II. redni koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani dné 17. prosinca t. l. — Izreden večer je pripravila Glasbena Matica prijateljem glasbe s tem, da je dobila virtuoza Ondříčka za sodelovanje. Nastopil je trikrat, vselej ga je občinstvo burno pozdravljalo, in ne zastoj, zakaj dobilo je vselej kaj za nameček. Igral je pa to-le 1. Raff: Suita (tri stavke); 2. Bach: Preludij g-mol, in Fuga d-mol; 3. Smetana-Ondříček: Fantazija na „Prodano nevesto“. Ondříčkovo igranje je v vsakem oziru virtuosno. Poslušavec ga izpočetka v težavnih pasajah občuduje; ko se je pa z umetnikom seznanil, mirno uživa njegovo nepresegljivo godbo. Ondříčkova postava je pravi vzor dovršenega umetnika. Mirno stoji s svojimi goslimi, z glave se mu usipajo obilni črni lasje, njegove poteze so krepke, izrazite.¹ Bolj živahen je bil njegov mladi spremljevalec na klavirju, g. Viljem Klasen, ki je kazal veliko umetnost

v tem, da se je udajal vsem finostim igranja na gosli, a tudi samostojno in čustveno razvijal svoje moči. Ugajal nam je zbor s spremljevanjem vojaške godbe v Haydnovem odlomku iz oratorija „Stvarjenje“, tudi v Dvořákovem „Eia mater“ in Händelovem „Aleluja“ (iz „Mesija“), manj pa v Försterjevi „Beseda, sladka domovina“. Ta večer je namreč nastopil šolski zbor Glasbene Matice, kar ni bilo dosti previdno. Hvala vrlemu vodju gu. Mateju Hubadu, da se je ves večer obnesel tako dobro. Velika zgornja dvorana „Narodnega doma“ je bila napolnjena do zadnjega prostora. Vsem udeležencem ostane ta večer v najlepšem spominu. *Dr. Fr. L.*

Tri Aškerčeve balade za srednji glas s spremljevanjem klavirja zložil Risto Slavín. Op. 3. Komisijonalna založba L. Schwentner v Ljubljani. Cena 2 K 40 h. — Aškerčeve balade „Poslednje pismo“, „Javor in lipa“ in „Poroka“ je skladatelj odel s sijajno glasbeno obliko. A to ni le oblika: to je glasbena beseda. Deklamator mora z modulacijo glasú krepiti izraz misli, ki je v suhi besedi: skladatelj pa mora deklamacijo z melodijo povzdigniti do popolnejšega izraza. To je imel g. skladatelj

¹ Njegovo podobo smo podali l. 1891. na str. 49. Tam mu je lice in čelo še gladko, a sedaj smo zapazili na njem že brazde. Frant. Ondříček se je rodil 29. mal. travna l. 1859.; od l. 1887. sem je c. kr. komorni virtuos.